

(rozhovor s členy kapely Pavčina Jíšová a přátelé po křtu CD Andělé jsou s námi)

Zní to neuvěřitelně, ale **Pavčina Jíšová** právě vydává své šesté sólové album, tentokrát s názvem **Andělé jsou s námi**. Od vydání alba V proutěném křesle, vydaného u BMG, uplynuly již skoro čtyři roky. Za tu dobu se v Pavčiniě muzikantském životě leccos změnilo. Kapela CS Band je dva roky minulostí a Pavčina Jíšová již dva roky zpívá s **Pavlem**

Malinou

(s nímž CS Band založila) a s

Pavlem (Pájou) Peroutkou

, kontrabasistou BG kapely Reliéf. V úterý 12. června 2007 se konal v KC Zahrada křest, který Pavčina na jevišti nazvala spíše jako "předkřest", protože první šampaňské teklo na obal CD jako vždy v Pavčiniých rodných Českých Budějovicích. Byl jsem pověřen otevřením lahve sektu a druhou sudičkou byl pan Erik Bezdíček, bohužel již odcházející ředitel KC Zahrada. Pan Bezdíček si připomněl svou pěveckou minulost a s Pavčinou si zazpíval Sundej z hodin závaží. Osud folkových koncertů v zařízení s nejlepší akustikou v Praze je dost nejistý, byť informace nejsou jednoznačné a úplné. V každém případě by Zahrady bylo veliká škoda, ale buďme optimisty. Jako host přišel na pódium, s banjem a irskou flétnou, Luboš Máča Malina. Další podrobnosti o šesté sólové desce zpěvačky, které se přezdívá První dáma českého folku, jsou zbytečné, protože místo reportáže jsem Pavčinu a oba Pavly zpovídal po představení ve stejné šatně, v jaké jsme si před časem spolu s Džexnou povídali s Robertem Křesťanem. Takže "poslouchejte":

Pavle, kde byla deska natočena a kdo se na ní autorsky podílí?

PM: Deska byla natočena ve studiu Good Day v Praze u Jirky Maška. Autorsky je, až na několik výjimek, celá Pavčiny. Napsala kromě jednoho všechny texty a krom dvou skladeb i muziku.

Pavčina Jíšová a přátelé při prvním vystoupení
na FOLKomínu 2005

foto: Houbák ©

PJ: Já ti do toho skočím, jestli si dobře vzpomínám autorem hudby u jedné skladby je David Noll, u druhé Jirka Meisner a ještě u jedné Míša Róhrich. Takže ne dva, ale tři autoři hudby.

Na každé desce hrají nějakí hosté. Víím, že na vaší jsou někteří hosté i dost slavní. Pavle, kteří hosté to jsou?

PJ. No, slavní, asi nejslavnější host bude ten, kterého jsem při natáčení fyzicky neviděla. Tím je **Butch Coulter**, o kterém Pavel Malina tvrdí, že hrál v kapele Rolling Stones (smích). Hrál na foukací harmoniku. Pak je tam jeden mladý hudebník **Sean Barry**, kterého jsem poprvé viděla na koncertě s Lenkou Filipovou a tam se mi moc líbila jeho keltská harfička. Tak tu jsme na desce použili. Dalším hostem je bubeník

Miloš Dvořáček

mladší, syn kytaristy Miloše Dvořáčka. Jeho bubny jsou famózní, on ani nepotřebuje zkoušet a ani zkoušet nechce, protože to tam dá rovnou. Pak bychom neměli zapomenout na dva muže, kteří nesou stejné příjmení jako náš kapelník, jeho bratři Luboš zvaný Máča a Pepa. Luboš hrál na irskou píšťalu a banjo, vlastně jen na píšťalu, na banjo hrál dneska, to mě zmátlo. Pepa Malina hrál na housle.No, zapomněla jsem ještě na někoho?

PM: **Andy Owens**.

PJ : Ano, Andy Owens - mandolina a **Rudolf Jančár** na tubu.

PM: K tomu ti jenom řeknu takovou perličku. Ruda Jančár je můj spolužák z vojenské konzervatoře v Roudnici, protože já jsem také původem tubista. Na tubu už nehraju a ani ji nemám. Protože jsme ji potřebovali, zavolaal jsem svému dávnému kamarádovi a spolužákovi, který hrál s Kozlovkou (smích) a on tam natočil krásně tu tubu. Myslím, že úplně super vystihl to, co jsem chtěl, protože jsem mu žádné noty nedal.

Je to dva roky, co jsem vás tři poprvé viděl a slyšel hrát na FOLKomínu 2005 a zažil jsem vlastně premiéru Páji Peroutky. Pájo, jak se ti ty dva roky s touto dvojicí hraje?

PP: Pro mě je to velicej zážitek. Jednak jsem nikdy nehrál nastálo se ženou, protože hraju s bluegrasovým mužským Reliéfem, ale nikdy jsem nedělal český autorský písničky. Je to zajímavý a různorodý a zpívání pouze česky. Je to fajn a pro mě nová zkušenost.

PJ: Já bych chtěla říci své přání do budoucna. Oba kluci jsou výborný muzikanti a vím, že každý muzikant má v sobě schopnost vymýšlet nový melodie a nápady. Věřím, že příští deska bude taková, že se na ní budeme podílet všichni.

Tedy i včetně tebe, Pájo?

PP: No uvidíme, třeba se něco povede.

Máš něco v šupletí?

PP: Asi se budu muset nejprve podívat doma, jestli v tom šupletí něco je (smích). Ale určitě na to budu myslet a budu se snažit něco taky vytvořit.

Pavčino, většina skladeb je tvých. Jak jsi k desce přistupovala, protože vím, že máš plné šuplíky?

PJ: (smích) Moje šuplíky už jsou úplně prázdný. Já mám takovej přístroj, kam si zaznamenávám nějaký melodie, nějaké kousky melodií a kousky textů. Ten je plný a musím se do něj podívat a pročistit ho. Protože jsem od přírody línej člověk, tak to bude ještě chvíli trvat. Něco se určitě najde.

Aranže byly dílem kapely?

PM: Jasně, kolektivní dílo. Docela si myslím, že aranže vznikaly pod rukama takovou

přirozenou cestou. Pokud si vzpomínám, ani jsme se tolik netrápili. Je strašně dobře, když máš nějaký materiál a hned každého napadne, co by tam třeba mohlo být, napadne tě nějaký groove, na kterým by se to dalo postavit. Mám pocit, že takhle to bylo fajn.

Když jsem byl s vámi při natáčení chvíli ve studiu, měl jsem pocit pohody. Mýlím se?

PM: Ne, nemýlíš se. Myslím, že tam byla maximální pohoda.

Jaké máte další plány? Čekají vás nějaké letní festivaly, šňůry a křty ?

PM: Přesně, jak říkáš. Další léto na krku, takže festivalová sezóna je na spadnutí a možná už začala.

Na jakých festivalech budete ?

PM: Bohužel je mi trošku líto, že nemůžu říct, že to bude na festivalech pořádaných Folk a Country, což je třeba Zahrada nebo Folková růže. Na žádném z těchto festivalů letos nebudeme a nevím ani proč.

Fakt nevíte proč?

PJ: Já bych k tomu řekla, že je to podivný a někde musí být zakopanej pes a nevím kde. Je mi divný, proč redakce Folk a Country vymyslela anketu o Zlaté klíče a já jsem od redakce získala šest Zlatých klíčů po sobě od diváků. Myslím, že tohle

Pavlína a přátelé, v pozadí nejmladší z bratrů Malinů Pepa

foto: Ivan Bllemby Krejza ©

ocenění je takové, že žádná zpěvačka už takové neměla. Poslední Zlatý klíč si bohužel odnesla Zuzka Navarová do hrobu. Jenže když už jsem těch šest Zlatých klíčů dostala, tak bych měla mít doživotní účast na festivalech pořádaných vyhlášovatelem této ankety (smích).

No, doživotní je dnes jen trest odnětí svobody, tak nevím. Navíc Zlaté klíče se už pár let neudělují.

PJ: Klíče se neudělují, což je v pořádku, protože já nejsem přítelem anket, ale i tak bych to nazvala trošku ostudou. Ve Folk a Country by si to měli uvědomit, protože ty Zlaté klíče mi jsou naprosto nanic. Třeba už mám jít do důchodu (smích). Sed' Jíšová doma, dívej se na své Zlaté klíče a na pódium už nelez (smích). Navíc si myslím, že teď pracuju úplně nejvíc, co jsem kdy zpívala. Myslím, že to byl hloupý fór nebo to bylo spojeno jenom s Nezmary, protože jsem ceny získala, když jsem s nimi zpívala. Je mi to záhadou, kterou nikdo nevysvětlí a hlavně Folk a Country asi nemá vůbec zájem o to, co my děláme a nic nám nenabídne. Snad se jim tahle deska dostane do rukou a napíšou nějakou recenzi.

Ted' bych vám každému položil jednu osobní otázku. Začnu u tebe, Pavlino. Máš radost z dcerky Adélky, které byla na letošním Folkovém kvítku druhá?

PJ: Samozřejmě mám radost, jako každý rodič. Myslím si, že chycená líp než já, protože ona ve folkovém prostředí vyrůstá. Já vyrůstala v prostředí folklóru. Adélka se ale mohla chytit i v úplně jiném žánru. Má to ale asi v sobě, protože když byla u mě v břiše, tak jsem folkovou muziku zpívala. Je výborný, že ve věku šestnáct a půl si píše své písničky, hraje na kytaru a zpívá je. Je mnohem dál, než jsem byla v jejím věku já a snad se jí povede to, co jsem do ní vložila či spíše, co okoukala.

Má určitou nevýhodu, že je ti podobná a zpívá jako ty.

PJ: A má nevýhodu, že moderátoři prásknou publiku, že je moje dcera.

No, to se Radkovi Havlovi na Kvítku moc nepovedlo. Pájo, co tvá dcera?

PP: Anička roste, za chvíli bude mít půl roku a máme z ní velikou radost. Každý den je nověj.

Zpívá?

PP: Zpívá, poslední dobou zpívá velice často, dokonce už i já jí hraju na kytaru a pozoruju, zda má nějaký talent a myslím, že ano (smích).

Pavle, a ty, po starostech a přestěhování?

PM: Zaplaťpánbůh jo, to nejhorší máme za sebou a obchod se rozběhl a je to pro mě běh na dlouhou trať. Čeká nás ještě spousta práce a děláme to s mojí Pájou sami dva. Ale v zásadě všechno funguje a musím říct, že momentálně prožíváme hodně šťastný a klidný období, protože se mi splnilo něco, po čem jsem vždycky snil: abych měl svůj dům, svou zahradu, který budou tak velký, že si tam budu moci pozvat neomezený počet kamarádů, nebo tam pozvat kapelu a zkoušet tam s ní.

Pavčino, všiml jsem si, že máš nové webové stránky, byť stále označené www.jisova.cz

PJ: Zjistila jsem, že Tonda Hlaváč nikdy mé webové stránky neviděl předtím (smích), takže nemá možnost srovnání. Ale věřím, že spousta lidí možnost srovnání má. Jsem ráda, že Martin David, který stránky udělal, odvedl hodně práce za málo peněz, takže mu za to i touto cestou děkuji.

Díky všem za rozhovor a ať jsou Andělé s vámi pořád.